

Jeg skal gjøre den historiske Bemærkning, at det, som bekiendt, af Landstinget oprindeligt var vedtaget, at de skulde benævnes *Toldassistent*er og ikke *Toldbetjenter*, men at, da en Forandring skete i det andet Thing, antog man det for en Gjenstand, der ikke behøvede nogen videre Forandring. — Jeg veed ikke, om den ærede Ordfører ønsker Ordet?

Ordføreren (M. P. Bruun): Jeg har foreløbig Intet i den Anledning at bemærke.

Finansministeren: Jeg vil tillade mig ret indstandigen at anbefale, at de Forandringer, der nu er Spørgsmaal om at vedtage her i Landstinget, maatte vinde det ærede Things Bisfald. Regjeringen kan ikke Andet end særdeles paafjønne den Omsorg, der er vist fra Landstingets Side imod de paagjældende Embedsstillinger, om hvis Gagers Ansættelse der nu er Spørgsmaal, men jeg anseer det for et saa stort Gode og en saa nødvendig Forholdsregel under de nuværende Omstændigheder, navnlig i de lavere Toldembedsmænds Interesse, at Loven kommer ud, at jeg ikke noksom kan anbefale, at det nu maatte behage Landstinget, at vedtage baade den Forandring, hvorom der nu nærmest er Spørgsmaal, nemlig Forandringen af Benævnelsen „*Toldbetjent*“ til „*Toldassistent*“, og dernæst de Gagenedsfattelser, hvorom der derefter vil blive Tale.

Da Ingen videre begjerede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved

Majoritetens Indstilling til §§ne 2 og 4, faalydende:

At de vedkommende Bestillingsmand i 4de Klasse benævnes „*Toldassistent*ter“.

vedtoges eenstemmigt med 36 Stemmer.

Formanden: Jeg skal nu sætte under Forhandling Spørgsmaalet, om og hvorvidt Gagerne for Toldinspecteurerne og Toldkassererne i Horsens og Randers skulde nedsættes fra 2200 Rbd. til 2000 Rbd., saaledes som det af Majoriteten i Udvalget er indstillet. Jeg veed ikke, om den ærede Ordfører ønsker Ordet.

Ordføreren: Jeg skulde kun i Genhold til Udvalgets Betænkning bemærke, at det er en Imødekommen, for at see Loven bragt tilende og udfomme.

Kirck: Det ærede Thing vil have bemær-

ket, at jeg ikke har kunnet tiltræde Fleertallets Forslag angaaende denne Nedsættelse for de 4 nævnte Embedsmand i Randers og Horsens. Jeg har i Fælledsudvalget ikke hørt en eneste Modgrund ansføre mod de Grunde, som tidligere have været anførte her i Landstinget for Beholdelsen af Gagernes Størrelse af 2200 Rbd. Altsaa stod det for mig saaledes, som om det skulde afgjeres ved et Tærningkast, og derpaa har jeg ikke kunnet indlade mig. Men jeg maa bede det ærede Thing, ikke tage det anderledes fra min Side end at jeg, som jeg ogsaa igaar tillod mig at yttre, hører til dem, som ikke lade sig rokke i den Overbeviisning, de engang have faaet, med mindre der er tilstrækkelig Grund derfor.

Ordføreren: Jeg maa, i Anledning af hvad den sidste ærede Taler bemærkede, endnu tilføie, at Fælledsudvalgets Majoritet er gaaet ud fra den Forudsætning, at det ærede Thing, ved at beslutte Nedsættelsen af et Fælledsudvalg, paa en Maade har erklæret sig for, at Indrømmelser maatte finde Sted; thi i modsat Tilfælde vilde det have været rigtigere slet intet Fælledsudvalg at nedsætte. En Beslutning af Fælledsudvalget, der gif ud paa at bibeholde Lovforslaget usforandret, saaledes som det er kommet fra et af Thingene, maatte efter min Formening være det Samme som en Beslutning om, ikke at lade Loven komme ud; thi man bør i Reglen ikke stille den Fordring til noget af Thingene, at de aldeles skulde frasjalde deres engang antagne Beslutning.

Kirck: Det er vistnok meget rigtigt, hvad den ærede Ordfører anfører, og jeg beklager meget, at Valget er faldet paa mig til at deltage i at træffe en Overenskomst i denne Henseende, da det, som jeg tidligere har erklæret, er et Princip, som jeg hele mit Liv igjennem har fulgt, at jeg ikke viger en Haarsbred, medmindre min Overbeviisning ved fornuftige Grunde kan blive rokket.

Da ikke flere begjerede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved:

Den Deel af Fælledsudvalgets Indstilling til § 4, som angaaer det forhen af Landstinget vedtagne Forslag, at der nemlig i denne Paragraph under Nr. 3 sættes: